

Nieuwsbrief SR Updates - Nummer 09, 2017

Nummer 9, 2017

Redactie: prof. mr. J.S. Nan en mr. C.L. van der Vis.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:382](#) 07-03-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:381](#) 07-03-2017

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2017:376](#) 07-03-2017

RECHTSPRAAK

Het hof heeft ten onrechte een proeftijd van drie jaren vastgesteld voor wat betreft de naleving van de algemene voorwaarde nu deze gelet op het in deze zaak nog geldende artikel 14b lid 2 (oud) Sr jo. 14c lid 1 (oud) Sr ten hoogste twee jaren kon bedragen.

Het middel klaagt dat het hof ten onrechte een proeftijd van drie jaren heeft vastgesteld.

Het hof heeft de verdachte veroordeeld ter zake van - kort gezegd - medeplegen van valsheid in geschrift, medeplegen van oplichting, medeplegen van witwassen en medeplegen van verduistering in dienstbetrekking, begaan in de periode van 1 december 2010 tot en met 3 augustus 2011, telkens meermalen gepleegd. Het dictum van het bestreden arrest houdt onder meer het volgende in:

'Veroordeelt de verdachte tot een gevangenisstraf voor de duur van 18 (achttien) maanden.

Bepaalt dat een gedeelte van de gevangenisstraf, groot 9 (negen) maanden, niet ten uitvoer zal worden gelegd, tenzij de rechter later anders mocht gelasten omdat de verdachte zich voor het einde van een proeftijd van 3 (drie) jaren aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt.'

Blijkens hetgeen hiervoor is weergegeven heeft het hof een proeftijd van drie jaren vastgesteld wat betreft de naleving van de algemene voorwaarde. Het hof heeft deze proeftijd ten onrechte aldus vastgesteld nu deze - gelet op het in deze zaak nog geldende artikel 14b lid 2 (oud) Sr, in verbinding met artikel 14c lid 1 (oud) Sr - ten hoogste twee jaren kon bedragen.

Het middel is gegrond. De Hoge Raad zal deze misslag herstellen.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak maar uitsluitend ten aanzien van de vastgestelde proeftijd van drie jaren, bepaalt de proeftijd op twee jaren en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-03-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:381

Zaaknummer: 15/03319

Rechters: A.J.A. van Dorst, E.F. Faase en M.J. Borgers

Advocaten: J. Kuijper

Wetsartikelen: 14b Sr en 14c Sr

RECHTSPRAAK

Slagende klacht dat de bewezenverklaring, voor zover inhoudende dat de rechtspersonen geldbedragen hebben overgedragen en omgezet, niet uit de bewijsvoering kan worden afgeleid.

Het middel klaagt ten eerste dat de bewezenverklaring voor zover inhoudende dat 'de rechtspersonen

[A] B.V. en/of [medeverdachte]' geldbedragen heeft/hebben 'overgedragen en omgezet', niet uit de bewijsvoering kan worden afgeleid.

Uit de hiervoor weergegeven bewijsvoering kan niet volgen dat de rechtspersonen [A] B.V. of [medeverdachte] geldbedragen hebben overgedragen. Het hof heeft de bewezenverklaring in dat opzicht derhalve onvoldoende gemotiveerd.

Voor vernietiging van de bestreden uitspraak deswege en terugwijzing of verwijzing van de zaak voor een nieuwe behandeling bestaat echter onvoldoende grond, aangezien door zo een partiële vernietiging de aard en de ernst van het feit in zijn geheel beschouwd niet worden aangetast. In zoverre is het middel tevergeefs voorgesteld.

In aanmerking genomen dat het hof heeft vastgesteld dat de verdachte een groot aantal contante geldbedragen heeft gestort op een bankrekening van de rechtspersoon [A] B.V. en van [medeverdachte] is de bewezenverklaring voor zover die betrekking heeft op het omzetten van die geldbedragen toereikend gemotiveerd. In zoverre faalt het middel.

Het middel klaagt daarnaast over het oordeel van het hof dat de bewezenverklaarde handelingen van [A] B.V. en/of [medeverdachte] waaraan de verdachte feitelijk leiding heeft gegeven, kunnen worden gekwalificeerd als 'witwassen'.

Het middel doet een beroep op rechtspraak van de Hoge Raad die inhoudt dat indien vaststaat dat het enkele verwerven of voorhanden hebben door de verdachte van een voorwerp dat onmiddellijk afkomstig is uit een door hemzelf begaan misdrijf, niet kan hebben bijgedragen aan het verbergen of verhullen van de criminele herkomst van dat voorwerp, die gedraging niet als (schuld)witwassen kan worden gekwalificeerd.

Deze rechtsregel geldt slechts indien aannemelijk is dat de in de bewezenverklaring bedoelde geldbedragen onmiddellijk afkomstig zijn uit een door de verdachte zelf begaan misdrijf. Uit het proces-verbaal van de terechtzitting in hoger beroep blijkt niet dat door of namens de verdachte met voldoende concretisering is aangevoerd dat deze geldbedragen afkomstig zijn uit een door hetzij de verdachte, hetzij [A] B.V. en/of [medeverdachte] begaan misdrijf, terwijl uit de bewijsvoering van het hof, zoals is weergegeven onder 2.2.2 en 2.2.3, evenmin rechtstreeks voortvloeit dat deze geldbedragen afkomstig zijn uit een door hetzij de verdachte, hetzij [A] B.V. en/of [medeverdachte] begaan grondmisdrijf. Dat betekent dat voormelde nadere motiveringseisen in de onderhavige zaak niet van toepassing zijn en dat ook deze klacht faalt. Het middel is tevergeefs voorgesteld.

Het middel klaagt dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM in de cassatiefase is overschreden omdat de stukken te laat door het hof zijn ingezonden.

Het middel is gegrond. Voorts doet de Hoge Raad uitspraak nadat meer dan twee jaren zijn verstreken na het instellen van het cassatieberoep. Een en ander brengt mee dat de redelijke termijn als bedoeld in artikel 6 lid 1 EVRM is overschreden. Dit moet leiden tot vermindering van de aan de verdachte opgelegde gevangenisstraf van 88 dagen.

De Hoge Raad vernietigt de bestreden uitspraak, maar uitsluitend wat betreft de duur van de opgelegde gevangenisstraf, vermindert deze in die zin dat deze 84 dagen beloopt en verwerpt het beroep voor het overige.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-03-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:376

Zaaknummer: 15/00835

Rechters: W.A.M. van Schendel, V. van den Brink en A.L.J. van Strien

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 42obis Sr

RECHTSPRAAK

Falende klacht dat de strafoplegging onvoldoende met redenen zou zijn omkleed.

De advocaat-generaal P.C. Vegter heeft geconcludeerd tot vernietiging van de bestreden uitspraak, doch uitsluitend wat betreft de strafoplegging, tot terugwijzing van de zaak naar het Hof Arnhem-Leeuwarden om in zoverre op het bestaande beroep opnieuw te worden berecht en afgedaan, en tot verwerping van het beroep voor het overige.

Het middel klaagt dat de strafoplegging onvoldoende met redenen is omkleed.

De klacht dat de in het middel bedoelde omstandigheden - dat de verdachte het normaal vindt om steekpenningen te betalen teneinde zodoende opdrachten voor zijn bedrijf binnen te halen en kennelijk 'niets heeft geleerd' - niet ter terechtzitting zijn gebleken, faalt. Immers, uit de verklaring van de verdachte ter terechtzitting, inhoudende dat hij 'de commissie' aan de bij de gemeente Tiel werkzame medeverdachte [medeverdachte 1] boekte, waarbij zijn 'achterliggende gedachte is geweest om op die manier opdrachten via haar van de gemeente te verkrijgen', dat hij naderhand, in 2012, een contract heeft getekend waarbij hij ook door een 'insider' was getipt en dat hij gewend is 'om op die manier te werken', kunnen die omstandigheden worden afgeleid.

Het middel is dus vergeefs voorgesteld.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-03-2017

ECLI: ECLI:NL:HR:2017:382

Zaaknummer: 15/03321

Rechters: A.J.A. van Dorst, E.F. Faase en M.J. Borgers

Advocaten: R.J. Baumgardt

Wetsartikelen: 359 Sv